

женство, и сж се намирали въ крайна бѣдность. Тоя доблѣстенъ Патріархъ е причисленъ „въ знакъ благодарности“ въ ликъ-тъ на Святійтъ на Българската Черкова, и дѣйствително, тоя великъ человекъ бѣ *Святецъ* въ пълненъ смислъ на словото.*)

Бѣднитѣ же и злочеститѣ Търновци, които были икпратени въ Мала Азія, почти сж се изгубили, ако и да сми чели въ нѣкои вѣстници; „че въ Мала Азія се намиратъ много Българи,“ но вижда се че това не е справедливо, и Историцитѣ увѣряватъ: че вѣроятно тѣ сж се изстребили въ времето на страшнитѣ опустошителни разоренія на Тамерланда и Тимура въ Мала Азія. —

Жителитѣ на града Търново, които были оставени за да си живѣятъ тукъ, или по милость, или по други нѣкои причини намъ неизвѣстни, принудени были да глѣдатъ ежедневно разнообразни злочестини и страданія. Много Търновци впрочемъ, преимуществено же боляри, приели Турскатж вѣрж по единственната причина вижда се, за да могатъ да живѣятъ *охолно*. Такива сж были нашитѣ тогавашни ушь Патріоти (!) Боляри въ Търново: тѣ се потурчили за да си живѣятъ добрѣ и охолно, и малко ги е было грижа за друго нѣщо; това повѣденіе на тогавашнитѣ Търновски Боляри, неволно ни напомня една пѣсенъ, която се пѣяше пакъ тукъ въ Търново въ времето на възстаніето, и малко време преди послѣдната война; и сравненіето между патріотитѣ възстаници въ Търново и въ неговитѣ околности, съдържанъето на тая пѣсенъ, и потурчанъето на боляритѣ, това сравненіе съ патріотическото и доблестно повѣденіе на Патріарха Евтимія и други нему подобни, е отистина поразително! За вразумлѣніе на горѣизложенното, ніе ще изложимъ кратжкъ отломакъ отъ тая пѣсенъ: —

„Махнете сж, идѣте си смутители народни!

„Добрѣ сми ніе подъ Турцитѣ, не щемъ да сми свободни!

„Добрѣ сми ніе подъ сянката на славнитѣ Османи;

(*) Но жалното въ това е, че тоя Святецъ нийдѣ въ България не се празнува (попе до кокагото е намъ извѣстно); непростително е обаче въ Търново попе да не се празнува.